τοῦ ἰδίου μέρους τῆς λογικῆς τὸ δεκτὸν ῥῆμα· ϛ' ἀόρ. κεφ. 52

περὶ τῆς ἀποδόξεως λεκτέον

1. τί ἐστιν· ἔστι ἀποδόξις ἐστὶ συλλογισμὸς ἐπιστημονικὸς ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ἢ ἀμέσων ἢ γνωρίμων τέλεσφορ· ὅτου λογικὸν ἐστι μέλλοντος· πᾶς ἄνθρ ἄνθρ ἐστι λογικός· πᾶς ἄρα ἄνθρ ἐστι μέλλοντος.

2. τὰ μέρη· ὧν

τὰ μὲν ἀναγκαῖα· οἱ πρὸς ὃ εἶναι
- ὁ ἐλάττων, τὸ ὑποκείμενον, ᾧ ἐνυπάρχει τὸ πάθος
- ὁ μείζων, τὸ πάθος τὸ ἴδιον, ὃ ἐνυπάρχει τῷ ὑποκειμένῳ
- ὁ μέσος, ἡ λέξις ἢ εἰλία δι' ἣν ἐνυπάρχει τὸ πάθος

} ἀποδεικνύουσι.

τὰ ἐγγύτερα
1. τὸ συμπέρασμα· ὁ συλλογὴ ἐκ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ πάθους.
2. αἱ δύο προτάσεις· αἵτινες ἔχουσι
   1. ἀληθεῖς· ἐκ ψευδῶν γὰρ οὐδὲν ἀποδεικνυται· καὶ τὸ ὄν, ἐκ τῶν μὴ ὄντων γνωρίζειν ἀδύνατον· ἢ γὰρ μὴ ὄντων οὐκ ἔστι ἐπιστήμη·
   2. ἀναγκαίας· ἔστι δὲ ἀνάγκη τῆς προτάσεως καθ' ἣν τὸ κατηγορούμενον καὶ τὸ ὑποκείμενον συνδέδεται ἀληθὴς ἀεὶ καὶ ἀδιαλύτως·
   3. προτάσεις καὶ ἄμεσους· ἴσως ἀναποδείκτους· προτάσεως ἄμεσος καλεῖται, ἧς τὸ ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον οὐδὲν ἄλλο μέσον, οὗπερ εἰλίου ἢ ἐνυπάρχειν ἄλλο ἄλλῳ·
   4. προτάσεως τοῦ συμπεράσματος· ἢ γὰρ ἀποδόξις ἐξ εἰλίων μίας·
   5. γνωρίμους προτάσεις τοῦ συμπεράσματος, ἧς φύσει καὶ πρὸς ἡμᾶς· λέγονται δὲ φύσει μὲν γνωρίμοτερα καὶ πρότερα, [illegible] οἷον τὰ καθόλου. πρὸς ἡμᾶς δὲ γνωρίμοτερα λέγονται τὰ διαθηλά· οἷον τὰ ἄτομα.
   6. εἰλίας τοῦ συμπεράσματος· τὸ γὰρ ἐπιστασθῆναι τὸ διὰ τίας εἰλίας γινώσκειν.

3. οἱ βαθμοὶ τῆς ἀνάγκης· περὶ ὧν τὸ βοτ κεφ.
4. τὰ ἤθη· περὶ ὧν τὸ χοτ κεφ.
5. αἱ ἀδιοτητες· περὶ ὧν τὸ δοτ κεφ.
6. τὰ ἐπόμενα τῇ ἀποδόξει· περὶ ὧν τὸ εοτ κεφ.

http://digital.slub-dresden.de/ppn347224571/35